

Хто володіє інформацією, той володіє світом!

Трускавецький Вісник

Видається з 14 серпня 2008 року

№ 83 (206) від 30 вересня 2010 р.

Новини Трускавця та регіону

Політичне життя кипить

Політичні сили Трускавця активізувалися – пройшли більшість із передбачених конференцій з висунення кандидатів у депутати місцевих рад та на пост мера міста. Сформовані та затверджені партійні списки, збираються та подаються документи до міської ТВК.

Як повідомили нас у ТВК, станом на 11 годину 30 вересня було зареєстровано 7 кандидатів на пост мера, документи на реєстрацію подало теж 13 партій. Деталі не уточнюємо, щоб не займатися безкоштовною агітацією. Завтра, 1 жовтня, відбудеться засідання Трускавецької ТВК, після чого стане зрозуміло, чи всі подані кандидати та партійні списки будуть зареєстровані.

Новий навчальний рік в БУТі

28 вересня в будинку учнівської творчості було традиційно розпочато новий навчальний рік в цій позашкільній установі. До дітей, які займаються в різноманітних гуртках та секціях БУТ, звернулися зі словами вітань директор закладу Тимофій Бойко, заввідділом освіти Орест Лобик, міський голова Лев Грицак. Учні ж зі свого боку вітали освітян зі святом, яке вже стукає в двері – з Днем працівників освіти.

Відбувся прийом громадян

28 вересня в залі засідань міської ради відбувся прийом громадян. Розпочався він з невеликим запізненням, адже до 10 години ще не завершилася зустріч мера з художниками. В зв'язку з тим, що о 10.30 прибували гості зі Львова відносно міського стадіону, мер нашого міста не зміг особисто провести прийом. Відвідувачів вислухали та їхні скарги записали чиновники на чолі із заступником мера. Вже традиційно на цей прийом приходять ті, що хотіли б навіть тепер, пізно восени, все ще встановити собі автономне опалення.

Міський голова взяв участь в нараді при голові ЛОДА

30 вересня трускавецький міський голова Лев Грицак взяв участь у нараді при голові ЛОДА Василеві Горбалу стосовно функціонування в області соціальних магазинів. Опираючись на досвід Трускавця, де вже з серпня діє соціальний магазин «Ромашка» при співпраці з територіальним центром обслуговування пенсіонерів та одиноких громадян, а також із Управлінням праці та соціального захисту, подібні соціальні магазини планується відкрити по всій області. До ЛОДА сьогодні запросили і виробників, з ними обговорили тему соціальних магазинів з великим асортиментом товарів за реальними цінами. Також Василь Горбаль ініціюватиме процес, при якому магазини, супермаркети укладатимуть прямі контракти з сільськогосподарськими виробниками.

Приїхали чехи

30 вересня до Трускавця прибула чеська делегація, зустріч в міській раді відбулася о 11.30 в залі засідань. За відсутності мера, який поїхав до Львова, гостей із Чехії вітали заступник та помічник міського голови, їм вже було вручено пам'ятні сувеніри про Трускавець.

Бібліотекарі відзначили професійне свято

О 11.00 30 вересня в центральній бібліотеці Трускавця (вулиця Дрогобицька, 12) розпочалося святкування Дня працівників бібліотечної сфери. Окрім офіційної делегації з міської ради, бібліотекарів вітали і вдячні читачі.

Діти Трускавця харчуються найкраще

Харчування школярів молодших класів у Трускавці становить 7 гривень, в садочках ця цифра є вищою – 13 гривень. Такі дані повідомив начальник відділу освіти Трускавецької міської ради Орест Лобик. Приготування їжі в школах та дитячих установах міста ведеться без посередників, що сприяє кращій якості харчування та контролю за коштами (власна інформація).

Для порівняння – в Бориславі вартість харчування не дотягає до 3 гривень (2,80), у Львові складає 3,16 грн., в Самборі дітей не харчують взагалі, а в сусідньому Дрогобичі з 3,50 гривень на молодшого школяра певні відсотки йдуть у кишеню посередників.

Найвищий показник у цьому плані Трускавця свідчить, що влада міста дбає про майбутнє, про здоров'я дітей, молодого покоління, адже харчування дітей проводиться на підставі рішень міськвиконкому і дотується, тобто за саму батьківську плату діти не харчуються.

В той час, коли в сусідніх із нами містах (наприклад, в Дрогобичі) міська влада не може собі дати ради і звертається до державних вищестоящих органів за допомогою, у Трускавці проблеми як такої давно не існує і наші діти харчуються належним чином. Також до якості харчування у Трускавці міська санепідемстанція не має жодних претензій. В той же час головний санітарний лікар Дрогобича Оксана Гривнак повідомила ЗМІ, що в дошкільних та навчальних закладах цього міста не виконуються жодні вимоги щодо належного харчування дітей і не виконуються норми по овочах та м'ясі.

Міський голова Лев Грицак послідовно дотримується позиції, що на дітях економити не варто, тому програма дитячого харчування є однією з багатьох, які сторицею окупляться в майбутньому. Інші інвестиції в майбутнє у Трускавці – будівництво та здача в експлуатацію плавального басейну «Спортовець», проведення різноманітних спортивних, туристичних, оздоровчих заходів, мистецьких акцій, фестивалів, молодіжних програм під патронатом міського голови Лева Грицака.

Власна інформація

Розпочався пленер художників

В рамках проведення II Міжнародного мистецького фестивалю регіональної культури «Карпатія-2010» за ініціативи міського голови Трускавця Грицака в нашому місті стартував пленер з живопису. 28 вересня о 9.30 в залі засідань міської ради відбулася зустріч міського голови Лева Грицака з художниками, які приїхали на пленер з інших міст України, а також з трускавецьким художниками. Проходила ця зустріч за участю відомого митця Ореста Скопа.

«Пленер має статус міжнародного, адже сьогодні до нас приїхав митець з Кракова Ян Сюта, скульптор та живописець», сказав патріарх славного роду Копчаків Юрій Копчак. Міський голова Лев Грицак та головний архітектор Трускавця Олександр Грищенко привітали учасників пленеру та зацентрували свою увагу на тому, що місто бажало б, щоб художники змалювали наше місто в його красі, ті вілли, пансіонати, джерела, природу, які є неповторними. «Фестиваль «Карпатія-2010» та X Міжнародний економічний форум мали б підняти Трускавець в рекламному плані», зауважив Лев Ярославович. Олександр Павлович розповів про унікальність трускавецького стилю дерев'яної архітектури в Україні, зупинився на відмінностях між швейцарським стилем, який тут панував до 20-х рр. XX ст. та закопянським, який домінував у довоєнний час, висловив жаль, що багато пам'яток архітектури не дійшло до нашого часу. «Але вони є в замальовках, на світлинах, я з радістю поділюся цим матеріалом з вами» - доповнив відомий дослідник історії нашого міста, заступник генерального директора санаторію «Карпати» Іван Скибак, який коротко розповів і про віхи історії Трускавця. Завідувач відділом культури Світлана Ковальчин розповіла про всі заходи, які плануються на пленері, саме з її дозволу ми публікуємо і програму пленеру в нашому виданні. Отже, програма пленеру з живопису «Карпатія 2010»:

«Трускавецька міська рада у рамках проведення II Міжнародного мистецького фестивалю регіональної культури "Карпатія - 2010" за ініціативи міського голови організовує пленер з живопису «Карпатія - 2010» з 27 вересня по 11 жовтня у м. Трускавець під гаслом Івана Франка: «Золотодайна Колхіда на благословенному Богом Підгір'ї...», з метою розвитку та популяризації міста - курорту Трускавець у сучасному образотворчому мистецтві, створення умов для творчого спілкування, обміну досвідом художників.

Творча мета пленеру: оспівування природи Прикарпатського краю - краю цілющих джерел.

У програмі:

27.09 - Заїзд та розселення художників у санаторіях міста.

28.09 - о 09.30 год. - зустріч художників з міським головою (зал засідань міської ради), огляд міста.

29.09 - Малюємо Трускавець.

30.09 - о 15.00 год. - відкриття пленеру художників (Художній музей М.Біласа).

01.10- Екскурсія на батьківщину Івана Франка с. Нагуєвичі (транспорт: автобус санаторію «Карпати»).

02.10 - Малюємо Трускавець..

03.10 - Художній пленер у парку «Підгір'я» санаторію «Карпати».

04.10 - Майстер - класи художників у Трускавецькій дитячій школі мистецтв.

05.10 - Екскурсія до цілющих джерел смт. Східниця та історичної фортеці Густань в с. Уричі.

06.10 - Виставка мистецьких робіт художників в готелі «Ріксос».

07.10 - Пленер художників у Курортному парку м. Трускавець.

08.10 - Пленер художників у Курортному парку м. Трускавець.

09.10 - Оформлення виставки у Художньому музеї Михайла Біласа.

10.10 - День художника. Відкриття виставки творів учасників пленеру. Урочисте закриття пленеру, нагородження учасників почесними грамотами.

11.10- Від'їзд учасників пленеру (після сніданку).»

Художники, які приїхали на пленер, висловили вдячність міському голові за поселення, розповіли про своє бачення пленеру. Потім вони ще обговорили проект пам'ятника Бандері, який на стенді стояв в залі засідань. «Як се живому чоловіку одрізали ноги?» - обурливо запитала одна художниця із Закарпаття та наголосила, що два або й три стилі поєднані дуже невластиво. Про те, що подіум нагадує надгробок, а п'ять каменів, з яких аж три червоні, зовсім не нагадують прапор, говорив і Орест Скоп. «Могли поставити дві великі брили граніту – червону і чорну, а не робити в такому стилі, як це виставлено тут», наголосив Орест Андрійович. Говорили художники і про те, що цей пам'ятник чекає доля композиції Кий, Щек, Хорив та Либідь, яка розсипалася в Києві, оскільки зроблена шляхом виколотки – всередині бетон, а зверху обліплено бляхою. Ніхто не похвалив такий проект, значить правильно проголосували депутати, що треба його виставити на публічне громадське осудження.

Художники, які приїхали на пленер, попросили ще посприяти з виділенням транспорту для виїзду на природу, на околиці міста з мольбертами, планшетами та іншими необхідними великогабаритними атрибутами митців – їх возитиме бус центру соціальних служб. Теж буде вирішуватися питання приміщень в санаторіях, де художники могли б працювати та зберігати свої роботи. Адже робота для творчих людей – на першому плані.

Володимир Ключак

Стадіону в Трускавці – бути!

Менш ніж за два тижні після свого попереднього візиту до Трускавця начальник Управління архітектури та містобудування Львівської ОДА Степан Лукашик знову відвідав наше місто. Сталося це у вівторок, 28 вересня. Попередній раз Степан Іванович був у Трускавці 15 вересня, про що ми повідомляли.

На цей раз зустріч відбулася не в кабінеті мерії, а безпосередньо на місці, де постане новий красень-стадіон. В зустрічі взяли участь окрім Степана Лукашика та мера нашого міста Лева Грицака, і головний архітектор Трускавця Олександр Грищенко, гендиректор будівництва дороги Різняк-Макомацького, яка примикає до стадіону, начальник ДК «Дрогобицький держлісгосп» Василь Матяшовський, начальник трускавецького відділення Держархбудконтролю Ігор Бошко, начальник УЖКГІБ ТМР Василь Стечкевич, керівник відділу з управління архітектури та містобудування Трускавця Зеновій

Кушнір, ряд інших високопоставлених осіб.

На пронизливому вітрі при осінній прохолоді перші мужі міста обговорили ряд моментів роботи, до якої приступати потрібно вже негайно. Степан Лукашик висловив сумнів, що віце-прем'єр-міністр Борис Колесніков знайде час на X Міжнародному форумі оглянути, що ж робиться із трускавецьким стадіоном, проте наш міський голова його запевнив, що це питання він обговорював з губернатором Львівщини Василем Горбалем і той запевнив, що Борис Вікторович на стадіоні побуває обов'язково. Начальник Дрогобицького лісгоспазу Василь Миколайович Матяшовський, який давно є добрим меценатом для Трускавця, взяв на себе зобов'язання допомогти у вирізанні дерев, старих зігнилих верб, на місці яких буде розширено стадіон Трускавця.

Присутні уважно оглянули місцевість, по пунктах проаналізували проект будівництва дороги Макомацького та проект нового сучасного стадіону у Трускавці, обговорили ряд технічних та специфікаційних моментів. До 7 жовтня територія стадіону буде розширена, дерева зрізані, улоговини засипані землею, яку потрібно буде дещо зрізати зі сторони новобудов біля ринку «Галицький підприємець» та залізничного вокзалу. Яким буде стадіон, зможе побачити кожен зацікавлений – кілька великих стендів буде розміщено в кількох місцях.

Порівнюючи Дрогобич та Трускавець, Степан Лукашик зауважив, що йому важко зрозуміти інертність та аморфність дрогобицької влади, нам же здається, що це тому, що вона доживає свої останні дні і на зміну їй прийде нова. Натомість у Трускавці Лев Грицак зауважив, що після місцевих виборів він разом з новою командою депутатського корпусу ініціюватиме внесення невеличкої зміни до бюджету розвитку, щоб на реконструкцію стадіону передбачити не 50 тисяч гривень, а дещо більше.

Посміявся Степан Лукашик і із «стенду», який виготовила дрогобицька влада. Нам здається, що в Дрогобичі чомусь дужче зацікавилися нещасною долею пам'ятника без ніг, який планується спорудити у Трускавці всупереч волі громади, аніж розвитком спорту та приведенням свого стадіону в належний стан. Але не можна діяти за принципом «Після мене хоч потоп», бо люди проклянуть.

Підготовка до Євро-2012 триває в Трускавці, Степан Лукашик зазначив, що наше місто-курорт врятувало Львів, бо без наших готелів місто Лева не отримало б можливості проводити в себе Чемпіонат Європи. Треба нам готуватися і до зимової Олімпіади в 2022 році у Карпатах, готельна база Трускавця – найкраща, на яку розраховують урядовці, ініціюючи цей проект.

Насамкінець зауважимо, що гості зі Львова на чолі зі Степаном Лукашиком відвідали в цей день і готель «Ріксос-Прикарпаття», де проходить Міжнародний форум.

Володимир Ключак

Автомобіль у подарунок

29 вересня в залі санаторію «Карпати» відбулися збори низового колективу мисливців Трускавця, які входять до складу Дрогобицького районного товариства мисливців та рибалок «Лісівник». На зборах був присутній керівник товариства Богдан Сушириба, в гарячій дискусії було обговорено ряд поточних моментів як заготівля кормів, сіна, гіллячкових та кропив'яних віничків, створення солонців та їхнє наповнення, боротьба з

браконьєрством. Трускавецькі мисливці, а їх є 57 чоловік, готові вкладати кошти чи і власну роботу (трудодні), щоб бачити результат. Проте немає активної співпраці між низовими колективами та егерською службою. Так званий «наш обхід» включає в себе 4 низові колективи з центрами у Трускавці, Бориславі, Уличному та Доброгостові, працюють на обході і 4 егері, щоправда серед них є і позаштатні. Егері Василь Венгрин, Ярослав Венгрин, Валерій Марченко, Павло Гусяк працюють у товаристві, а не в державному мисливському господарстві, це вносить певні корективи в їхню діяльність, зазначив Богдан Сушириба.

На зборах виступив мисливець Лев Грицак, який зазначив, що він вийшов з того віку, щоб іти на полювання і обов'язково вбити хоча б одну дрібну тваринку. Полювання – це мистецтво, вважаємо ми, проте як і кожне мистецтво, воно потребує певних вливань. Лев Грицак натомість зауважив, що потрібно більше уваги звертати на боротьбу з браконьєрством, дбати про охорону природи, збільшення популяції звірів. Ним було передано мисливцям міста автомобіль УАЗ, так необхідний їм для виконання робіт в лісі та для боротьби з браконьєрством, яких особливо багато буває біля Уличного, Доброгостова та на Ділу, тобто на Орівських верхах. Оскільки трускавецькі мисливці не є окремою організацією, вирішено розробити статут мисливців Трускавця як органічної складової районного товариства «Лісівник», повернутися ще раз до цих питань після обрання голови районного товариства мисливців та рибалок, яке відбудеться 14 жовтня. А автомобіль передано по довіреності від мисливця Юрія Грицака одному з трускавецьких мисливців для користування для цієї благої справи.

Марко Лісовець

Вчителько моя, зоре світова...

Не випадково в заголовок статті ми винесли слова цієї пісні, адже початок жовтня традиційно асоціюється нам із Днем вчителя і саме під цю мелодію освітяни Трускавця мали змогу переглянути хвилюючі моменти своїх буднів та свят у слайд-шоу. А показано воно було в залі «Злати» як складова частина загальноміських заходів до Дня працівників освіти 29 вересня, ведучою яких була п. Інна Форемна.

Три дні для вчителя є важливішими навіть від його власного дня народження – перший та останній дзвінок у школі та День Вчителя, професійне свято. У Трускавці з особливим хвилюванням чекали на нього молоді вчителі, щойно посвячені в освітяни. Та й ті, чиї скроні посріблила сивина, не могли без хвилювання відзначити це свято, адже згадується перший урок в якості учня і в якості вчителя, згадується молодість, учні, які вже самі є батьками, дідусями, інколи вчителями.

Жодне свято не обходиться без офіційної та неофіційної частин, так було і цього разу. Про неофіційну ми особливо поширюватися не будемо, а от про офіційну скажемо. Грамотами, відзнаками та нагородами Управління освіти Львівської облдержадміністрації були нагороджені такі вчителі як Мотика Леся Романівна, Гаврилик Василь Іванович, Мегер Світлана Степанівна (СШ № 3), Білас Наталія Михайлівна, Возняк Галина Володимирівна (СШ № 2), Пфайфер Віра Ярославівна (СШ № 1). З вітальним словом до вчителів міста виступили міський голова Лев Грицак, начальник відділу освіти ТМР Орест Лобик, заввідділом культури ТМР Світлана Ковальчин. Нагород міської ради було удостоєно багато педагогів, перепошуємо, що не подаємо прізвища всіх, бо не встигли записати. Серед нагороджених: Крамар Олена Ростиславівна, Гургула Ігор Євгенович (ДЮСК «Спортовець»), Долик Григорій Богданович, Дробчак Олег Миронович (СШ № 2), Пронів Петро Васильович (СШ № 1), Осійчук Олег Романович, Винницький Володимир Богданович (БУТ), інші вчителі, вихователі та працівники дитячих дошкільних установ тощо. «Я хочу подякувати вам за все, що ви робите і побажати, щоб сторицею вам повернулося, віддалося все, що ви робите, за те здоров'я, яке ви тратите» - ці слова Лева Ярославовича Грицака гармоніювали з виступом Ореста Павловича Лобика, який зауважив, що «вчитель

намагається дитині віддати все, що він знає, вміє, любить». З побажаннями вчителям всього найкращого виступила і Світлана Богданівна Ковальчин, яка запросила до нагородження викладачів дитячої школи мистецтв у Трускавці, а саме Баб'як Лесю Василівну, Перепелицю Людмилу Георгіївну, Данило Лідію Володимирівну, Купець Лесю Андріївну, Витрикуш Віру Теодорівну, Біду Івана Петровича та славне подружжя Ніну та Олександра Мойсеєнків.

Порадували педагогів своїми виступами і вихованці – Наталія Бегін в ролі Едіт Піаф та Андрій і Ольга Химини з піснею «Вибір є». Та особливо зворушливо і одухотворено лунали твори у виконанні камерного муніципального хору м. Дрогобича «Легенда», який складається з викладачів та студентів музичного училища імені Барвінського та Дрогобицького державного педагогічного університету. «Свят, свят, свят», «Єдин Бог, Єдин Господь Ісус Христос», «Благослови, душе моя, Господа», «Чом, чом, чом, земле моя» та ряд інших творів слухали вчителі, затамувавши подих.

Непросто жити сучасному вчителю, але ця професія особлива, це – покликання. Часто невдячна, кропітка, жертвна праця лягає важким тягарем на плечі, тисне голову, але, з іншої сторони, це професія благородна, яка людину возвеличує, змінює, робить Людиною з великої літери. Слава вам, дяка вам, шана вам, всі працівники освіти. Нехай повага до вас зі сторони дітей, батьків, громади, суспільства буде повсякденною, а не тільки в День працівників освіти.

Володимир Ключак

Без коментарів.

«Депутатам Трускавецької міської ради V демократичного скликання м. Трускавець, вул. Бориславська 2 Мешканцям міста Трускавця Громадських організацій та об'єднань м. Трускавця Заява

На сесію міської ради м. Трускавця винесено для затвердження я проект пам'ятника провіднику ОУН Степану Бандері у місті Трускавці.

Висловлюючи занепокоєність тим, що встановлення пам'ятника С.Бандері у місті Трускавці готується поспіхом, без врахування думки громади міста, без всенародного обговорення, громадські організації міста Трускавця зазначають наступне:

1. Встановлення пам'ятника С.Бандері готується з порушенням ряду Законів та інших нормативних актів України, зокрема:

- «ПОРЯДКУ спорудження (створення) пам'ятників і монументів» (затвердженим Наказом Держбуду України та Мінкультури України 30.11.2004 N 231/806);

- «ПОРЯДКУ проведення архітектурних та містобудівних конкурсів (визначеному постановою Кабінету Міністрів України від 25.11.99 N 2137)

Якими передбачено зокрема те, що Рішення про спорудження (створення) пам'ятників місцевого значення приймаються місцевими органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування (а не громадськими організаціями), з обов'язковим конкурсом на кращу проектну пропозицію щодо пам'ятника.

2. Встановлення пам'ятника Провіднику ОУН С.Бандері готується безпосередньо перед виборами і призводить до спекуляції ім'ям Героя України Степана Бандери напередодні виборів.

3. Проект пам'ятника викликає значний негативний резонанс в громаді міста Трускавця, містить сумнівні елементи та його спорудження планується встановити в неприйнятному місці, а це може зашкодити іміджу Трускавця в очах гостей міста та цілої України, а саме:

- стела, що знаходиться за спиною С. Бандери, яка авторами позиціонується, як стилізований червоно-чорний прапор багатьма мешканцями, що бачили проект сприймається як піраміда, яка є неприйнятним елементом пам'ятника Провіднику ОУН;

- позиція постаті С.Бандери, по коліна занурена в бетон, є неприйнятною, оскільки зі сторони вулиці Річки він буде мати вигляд стоячим на колінах;

- встановлення пам'ятника перед санаторієм «Трускавець» (колишній санаторій КГБ СРСР) в поєднанні з позицією постаті (на колінах) викличе великий негативний резонанс серед громади міста та цілої України.

4. Так званий метод «виколотки», яким пропонується виготовлення пам'ятника, є надзвичайно недовговічним, виготовлені за тією ж технологією пам'ятники через короткий час іржавіють і руйнуються, як це сталось з пам'ятниками братам Кию, Щеку, Хориву та їхній сестрі Либідь у місті Києві та пам'ятнику Лукашу та Мавці у місті Трускавці. Очевидно, що вибір такої технології виготовлення пам'ятника було зроблено для її здешевлення, що не є прийнятним з огляду на велич постаті Провідника ОУН Степана Бандери.

5. Сумнівна мистецька якість проекту запропонованого архітектором Василем Каменщиком та скульптором Іваном Самотосом зробленого поспіхом не є прийнятною з точки зору значення Трускавця, як весвітнього курорту:

- «вмурована» по коліна постать Провідника ОУН в бетонну брилу не є символом поступу, руху вперед а скоріше статичності та запереченням національної ідеї;

На підставі вищенаведеного та керуючись Конституцією України, Законом України «Про місцеве самоврядування», «Порядком спорудження (створення) пам'ятників і монументів» (затвердженим Наказом Держбуду України та Мінкультури України 30.11.2004 N 231/806), іншими нормативними актами

В И М А Г А Є М О:

1. У відповідності до «Порядку проведення архітектурних та містобудівних конкурсів (визначеному постановою Кабінету Міністрів України від 25.11.99 N 2137) провести конкурс на проект пам'ятника Провіднику ОУН Степану Бандері у м. Трускавці;

2. Міській владі міста посприяти у вирішенні питання виділення іншої земельної ділянки для встановлення вищевказаного пам'ятника, ніж та яка передбачена проектом запропонованим для затвердження;

3. Організувати збір коштів серед мешканців міста для спорудження пам'ятника С. Бандери, для спорудження повноцінного довговічного (а не тимчасового) пам'ятника. Даний збір коштів здійснити під контролем громадських організацій міста Трускавця;

4. Організувати громадське обговорення проекту пам'ятника;

5. Перенести дату встановлення пам'ятника з 14 жовтня 2010 року на 1 січня, до дня народження Провідника.

6. Спорудити пам'ятник герою Нації Степану Бандері, який дійсно відповідатиме його незламному духу та величі постаті;

Представники Громадських організацій та політичних партій міста Трускавця: /підписи/»

Не треба красти на ремонті доріг

Нещодавно в редакції газети “Каменярі” відбувся круглий стіл, присвячений стану доріг на Дрогобиччині. З цього приводу були різні точки зору.

Дискусія звелася в основному до двох питань. По-перше, де взяти кошти на утримання доріг і, по-друге, де знайти дешевшу технологію їх ремонту та утримання? Безумовно, це важливі речі, особливо – застосування сучасних економніших та й, зрештою, надійніших технологій.

Але чи цікаве це тим, хто сьогодні, власне, мав би вирішувати проблему доріг? На зустрічі їх не було. Жодний міський голова нашого регіону не прийшов. І не спроста. Влада нині не має волі до таких змін як якісне та раціональне витрачання коштів своїх громад, в тому числі і на дорожні потреби.

Саме такий, фактично, злочинський спосіб господарювання і веде до нищення міських інфраструктур. Дороги тут є показовими. І скільки такий владі не давай грошей – не буде ні дороги, нічого іншого, потрібного для громади. Так, так, дайте їм ще. Гроші, між іншим є, а те, що в обмеженій кількості, – це ж їхня природа. А влада якраз і повинна вміло дати грошам лад. А коли вона плачеться про брак грошей – це крокодилові сльози і не більше.

Тому, на моє переконання, проблема лежить найперше в площині відповідальності і чесності влади. Не треба красти на ремонті доріг – це перше. Тоді й дороги будуть хоч трохи кращими. І тільки за цієї умови, коли кожна гривня служитиме інтересам громади, можна говорити про збільшення фінансування і нові технології. Інакше й додаткове фінансування розтягнуть, і технологій не буде.

Зверніть увагу на наш Стебник. Новизною в технології тупості є так званий ремонт доріг методом шутрування. Сьогоднішня стебницька влада таким ремонтом повністю знищила дорогу до Трускавця. Засипали камінням з брудом і проїжджу частину, і всю каналізацію. Неможливо ні проїхати, ні пройти.

Думаю, після виборів нова влада допоможе нам, громадським організаціям як представникам громади провести повний аудит діяльності цієї каденції. Це вже й не бездіяльність, а злочинна діяльність, спрямована на цілковите руйнування міста у всіх його сферах. Таких горе-керівників треба притягати до відповідальності, щоб інші думали, чого туди йдуть.

**Павло Побережний, голова Стебницького громадського руху,
газета «Воля громади»**

На поклін до Уляни Кравченко

Нещодавно директор загальноосвітньої школи № 11 м. Стебника Зеновія Мирославівна Левицька та заступник директора цього навчального закладу Надія Василівна Струбіцька побували в Перемишлі (Польща).

Розповідає п. Зеновія Левицька.

- З якою метою була ця поїздка?

- Ми хотіли відвідати могилу Уляни Кравченко. Наша школа веде пошукову роботу, пов'язану з іменем нашої видатної землячки. Коли ми 18 квітня цього року святкували 150-ліття від дня її народження, їздили на святкування в місто Миколаїв. Там є меморіальний музей, присвячений їй. Ми вирішили зробити все, аби нашій школі присвоїли ім'я Уляни Кравченко. Саме тоді й зародилася думка відвідати її могилу в Перемишлі.

- Школа ще не носить цього імені?

- Ні, ми хіба подали документи. Отже, ми поїхали. У Медиці запитали у водія маршрутного таксі, скільки цвинтарів є в Перемишлі. Він відповів, що два. Коли він з'ясував у нас рік смерті Уляни Кравченко (1947), то направив нас на ту вулицю, де знаходиться її могила. У Перемишлі ми зустріли звичайного поляка, такого вже старшого віку, який нам порадив спочатку зайти в греко-католицьку катедрu. До речі, ще перед нашим від'їздом подібну пораду нам дав отець Михайло Бучинський. Спочатку по дорозі ми зайшли до костелу, розмовляли з ксьондзом. Після цього зайшли до греко-католицької катедрu, і нам пояснили, як знайти цвинтар, на якому похована Уляна Кравченко. Її могила, як нам сказали, в другому ряді.

- Яке враження справив на Вас цвинтар?

- Цей цвинтар нагадав нам Личаківське кладовище. Там ми поспілкувалися з двома старшими поляками – паном Стефаном і пані Мар'єю. Саме вони показали нам у другому ряді могилу Уляни Кравченко. Ми підійшли, помолилися, вклонилися, поставили квіти, затамувавши подих, звернулися до нашої землячки Уляни Кравченко. Могила проста, на ній надпис: “Уляна Кравченко, 1860 – 1947”. Там були свічки, невеличкий вінок. Ми зробили фотографію й задоволені тим, що виконали свою місію, поїхали додому. Пізніше один священик нам розповів, що українська громада шанує цю могилу. Найближчим часом я знову хочу поїхати в цю катедрu, налагодити зв'язки з українською діаспорою, можливо, з місцевою школою. Слід зазначити, що могила прибрана, гарна, чистенька. Ми не знаємо, хто доглядає цю могилу. В Уляни Кравченко були дві доньки. Де їхні могили, невідомо.

- Як поляки поставилися до того, що ви шукали могилу Уляни Кравченко?

- З великим розумінням. Вони дуже втішилися, показали нам із задоволенням, де ця могила. Поляки нас провели до цієї могили.

- А що ще робиться в самій школі, аби присвоїли навчальному закладу ім'я Уляни Кравченко?

- Ми й далі проводимо пошукову роботу. Коли був ювілей з дня народження Уляни Кравченко, в нас пройшли виховні години. В мене є книжка її, 1958 року видання. Наші учні читають її вірші. Підтримуємо зв'язки з Миколаєвом. Ще хочу поїхати в Бібрку, де працювала Уляна Кравченко.

- Ім'я Уляни Кравченко тісно пов'язане з Сільцем.

- Так, вона проживала в Сільці з 1888 до 1920 року з невеликими перервами. В мене є спогад, записаний зі слів Катерини Мандзяк, в якій вона жила на квартирі. Я думала, що школа в Сільці носить ім'я Уляни Кравченко, але там лише вулиця названа на її честь.

- Чи є у Вашій школі матеріали, присвячені Уляні Кравченко?

- Ми оформили куточок в кабінеті української мови і літератури. Це зробила вчителька Оксана Ярославівна Захарів. Рената Зеновійвна Гут у бібліотеці також обладнала куточок, присвячений Уляні Кравченко. Ми традиційно проводимо уроки “Література рідного краю”.

- Коли школі все-таки присвоять ім'я Уляни Кравченко?

- Ми подали документи. Спочатку це питання має розглянути сесія Стебницької міської ради, потім сесія Дрогобицької міської ради, потім у Львові на сесії обласної ради. Аж тоді всі документи йдуть у Київ до міністерства освіти і науки.

- І скільки цей процес може тривати?

- Я не знаю, але ми не зупинимось, будемо йти до кінця.

- А Стебницька міська рада ще не приймала такого рішення?

- Обіцяли нам розглянути це питання на сесії наприкінці вересня на черговій сесії.

Анатолій Власюк, газета «Воля громади»

Відновлювати обличчя душі

(Інтерв'ю з отцем Володимиром, дане у реабілітаційному центрі «Назарет» СДЄ для алко- і наркозалежних 26.09. 2010)

- Отче Володимире, що привело Вас у цей реабілітаційний центр «Назарет» і яке Ваше служіння тут?

- Я є уродженцем з Івано-Франківщини. Тут, на даний час, перебуваю на відпочинку та лікуванні. На жаль, мав прикру нагоду досвідчити на собі, що ж це таке - алкогольна залежність. Цей стан тривав у мене якийсь довший час. Не скажу, що це був неконтрольований процес, але я десь зрозумів, що у цьому є вже якась тяглість і певна залежність. Єпископ запропонував духовний спокій, відпочинок, поправу свого життя, та й, одночасно, свого здоров'я. Перебуваю тут уже 4 місяці. Дуже добре себе почуваю, молитовно. Беру участь у всіх працях, в усьому, що відбувається у спільноті. Щодня служу святу Літургію, маємо спільнотні науки.

- Як у Вас вибудовуються стосунки із мешканцями «Назарету», чи не переживаєте якихось труднощів у спілкуванні?

- У нас гарні взаємини, є співрозуміння, однак багато чого я навчився від цих людей. За 20 літ священства я вчився придивлятися до людей, пізнавати, хто такий ближній. Тут також намагаюсь збагнути, в якому стані живе кожен, що і як він міг у своєму житті пережити, як почуває себе і надалі у часі перебування тут, на реабілітації.

У Львові довший час працював як художник, архітектор, мав нагоду працювати з молоддю, також при лікарнях, дитячих установах, працював з організаціями «Пласт», «Марійське товариство». У той час не мав такої нагоди

зустрічі з людьми, котрі мали б тяжкі вади залежності від тієї чи іншої недуги, але один випадок, який трапився зі мною у Львові, пам'ятаю.

Якось покійний о. Йосафат Воротняк запросив мене в туберкульозний диспансер і запитав, чи не боюся я, що мене може торкнутися ця хвороба. Я знав, що іду не від свого власного імені, а іду з Богом, бо в цьому є потреба. Я лише виконавець того, що потребує мій ближній. Перебування тут дало мені ще більшу науку, бо я встиг пізнати їх психологію, стан, хоч і там я бачив багато смертних випадків, коли людина у важкому стані після трагедій, які пережила в тюрмах, і внаслідок важких хвороб, бажала одного - uzдоровлення, ділились своїми думками про те, що пережила, і, приймаючи Святу Сповідь та Причастя, на очах відходила з цього світу. Фізичний стан, на жаль, уже не дозволяв їм на життя, але я вірю в те, що ці люди духовно зросли, бо пізнали себе, що їхнє серце і душа залишились молодими, бо бажали спасіння.

Тут також кожна людина має в собі ті думки і бажання: знайти спасіння, іти дорогою до очищення, позбутися тієї чи іншої залежності і ділитися тим, як воно було. На жаль, ця хвороба є важкою і може цілковито знищити людину. Дякувати Богові за бажання ініціаторів, котрі показують, що є дорога інша, та, яка приведе людину до осячення. Є дорога, яка буде відкриттям нового всесвіту з Богом, з Христом.

- Помітила, що особи, котрі тут живуть, є більш відкритими, ніж ті, котрі перебувають у суспільстві. А що особливого помітили Ви?

- Ці люди мають особливий, великий пріоритет. Людина, котра живе у світі, може, не розуміє того, якою близькою вона є до небезпеки і наскільки швидко може впасти у тягар гріха залежності. Ті, котрі попеклись, бояться цього вогню, застережливо на це дивляться і докладають усіх зусиль, щоби його уникнути. Вони шукають середники і шукають мотиви, щоби уникнути цього, шукають діалогу з Богом, починають пізнавати Божу дорогу і борються. Вони борються набагато більше, ніж ті, котрі живуть у світі «тверезим життям» і не є залежними від тієї чи іншої хвороби. Думаю, що це велика Божя ласка, велика Божя любов до людини, котру Господь хоче вирвати з диявольських оков. У цьому їхній пріоритет. Ми дивимось і стверджуємо: «Це - алкоголік, а той –наркоман». Ні, це людина, котра побачила своє обличчя, на якому побачила обличчя Бога, Христа. Вона побачила, що не така, якою була раніше: брудною, знівеченою, занечищеною. Побачила себе зовсім іншою. А це викликає бажання все більше і більше своє обличчя душі, людське обличчя відновлювати. Це є значним пріоритетом тих, хто тут перебуває.

- Дякую за розмову!

Розмовляла Іванна Рижан

Отак відроджуємо «Просвіту»

Тустановичі - нині мікрорайон нашого міста, а в давні часи село чи то й містечко - зі своєю гміною, з давньою і славною історією, завжди відзначалося високим рівнем національної свідомості мешканців. Вже в дев'ятнадцятому - на початку двадцятого століття тут вирувало культурне, релігійне життя, були свої меценати. А вже декого із сільчан нафта, видобута на їхній землі, зробила доволі заможними людьми. Були і свої просвітителі. І місцева «Просвіта» завжди об'єднувала у справі духовного відродження всіх тустанівчан, була справжнім осередком освіти, просвіти, культури. На жаль, уже в часи нашої незалежності відновлений будинок «Просвіти» був і закритий через брак коштів, через байдужість міської влади до проблем віддалених мікрорайонів.

Та, незважаючи на це, наша тустановицька «Просвіта» таки відродилася. А оживив її діяльність гурт «Відродження», який заснований десять років тому. Ядром його є люди літнього віку - талановиті, співучі, розумні, які не бажать, щоби Тустановичі перетворилися на культурний задвірок Борислава. Саме завдяки «Відродженню» маємо можливість гідно зустріти, відсвяткувати наші державні й церковні свята. Збираємо до гурту тустанівчан і приходимо на репетиції, не рахуючись із власним часом. А люди завжди вдячні за наші виступи, за наші концерти. Наш гурт уже виступав і в селі Попелі - в Народному домі, і в санаторіях «Нафтуса», «Джерело», на тустановецьких фестинах.

Для того, щоби відродити приміщення «Просвіти», зробити довелося багато, адже було воно, по суті, напівзруйнованим.

Ми не побоялися труднощів. Гарно продумали, де взяти кошти і як зробити ремонт будинку «Просвіти». На Різдво колядували біля нашої церкви, ходили з колядою від хати до хати. Отак і назбирали трохи грошей, щоби розпочати добру справу. А ще дуже допомогли наші постійні меценати Емілія Струс і Микола Копач, за що ми їм, звичайно ж, дуже вдячні. Їхні пожертви втілилися у конкретні справи - ми змогли відремонтувати велику залу і сцену, довели до пуття всі інші приміщення будинку «Просвіти». Частково полагодили і фасад. Але дуже прикро, що на капітальне перекриття даху грошей уже не вистачило і він час від часу протікає, тож так само регулярно мусимо його латати. Все ж сподіваємося на допомогу небайдужих людей. А до не дуже свідомих тустанівчан хотіла б звернутися з проханням: бережіть, не руйнуйте те, що ми вже зробили. Адже все це для вас і ваших дітей.

**Михайлина Костецька, староста гурту «Відродження»,
газета «Нафтовик Борислава»**

Здавалося, саме небо підказувало: влада не мед, а важкий хрест

Середа. Щойно розвіялися сутінки. Ще біля магазинів, які торгують "секондхендом" нікого нема, а біля дверей ратуші в Дрогобичі вже чекають люди. Перший день реєстрації кандидатів у депутати, й представники різних партій зі списками своїх кандидатів займають чергу, щоб їх зареєстрували якщо не першими, то в числі перших. Бояться, що виборці - розчаровані, трохи збайдужілі - можуть недочитати до кінця, а вибрати когось із перших.

Фактично розпочався перший тиждень виборчої гонки, хоча формально виборча кампанія вже в розпалі. Саме цього понеділка політичні сили регіону взяли старт, щоб фінішувати 31 жовтня або з лаврами переможців, або ж з очима Сірка - посоромленими від недовіри виборців. Та наразі всі ще вірять, що перемога буде за ними. Надіються навіть ті, в кого практично жодних шансів нема. Ми ж виховані на казках, а тому сподіваємося на диво. Хтось начитався гороскопів й свято переконаний, що на кінець жовтня зірки будуть розташовані так, що весь електорат гамузом піде голосувати за нього. Але більшість знає, що під лежачий камінь вода не потече й жодні гороскопи не допоможуть, якщо не будеш діяти.

Цього понеділка розпочалося висування кандидатів у депутати, в міські, селищні та сільські голови. Символічно, що в цей день святкували величне християнське свято Воздвиження Чесного Хреста. Здавалося, самі небеса нагадували людям, які зібралися в похід за владою, що на кожного із переможців чекає важкий хрест, якщо він тільки щиро вирішив послужитися громаді.

Особливо важкий хрест доведеться нести майбутньому міському голові Стебника. Це буквально фізично відчував лідер партії "Громадянська позиція", голова комітету Верховної Ради з питань національної безпеки та оборони Анатолій Гриценко, коли його автомобіль гепався на численних ямах та вибоїнах, щоб дістатися до Будинку культури, де на запрошення міської організації партії він мав зустрітися спочатку з партійним активом, а потім зі звичайними стебничанами.

Зустрічали Анатолія Гриценка голова міської організації "Громадянської позиції" Олег Ковальчин та депутат Дрогобицької міськради Петро Старосольський, якого днем згодом висунули кандидатом на міського голову міста калійників. І вже те, що сам лідер партії на самому старті виборчої кампанії мав зустріч з ним, свідчить про високий ступінь довіри.

Самі ж стебничани продемонстрували, що вони не розчаровані діяльністю в парламенті пана Гриценка. Малий зал, де вирішили проводити захід, вони заповнили по вінця. Стояли люди в проходах і навіть у коридорі. Іскра невдоволення пронеслася по всьому залу. «Невже для Гриценка не знайшлося більшого приміщення?», - чулося то там, то тут. Та голова комітету Верховної Ради з питань національної безпеки, відчувши, що небезпечно давати волю невдоволенню, швидко розрядив ситуацію, мовляв, як військовий, він не має права запізнюватися на другу зустріч, а перехід до великого залу, який ще доведеться озвучувати, забере багато часу. І люди, які знають про пунктуальність колишнього міністра оборони, вирішили слухати його стоячи.

Стебничани не здивувалися, що київський гість добре володіє ситуацією в місті. Минулого року він два тижні разом з дружиною жив у Бориславі, їздив регіоном і цікавився станом справ у наших містах, селах і селищах. Бував і у Стебнику. Тому проблеми міста, яке розвивалося навколо одного містоутворюючого підприємства ДГХП "Полімінерал", йому добре відомі. Й коли йому натякнули, що коштів на допомогу "депресивному" Стебнику нема, він відповів: "Кошти в державі є, держава коштів не має". Далі розшифрував, мовляв, влада вирішила віддати Фірташу так званий борг, а це - весь бюджет армії, міліції та інших силових структур разом узятих та ще півмільйона гривень. Не коштів бракує, а моральності. Тому й гаслом їхньої партії є "Моральність, відповідальність, професіоналізм."

Коли лідер «Громадянської позиції» ще перебував у Стебнику, в Дрогобичі пористи проводили свою партійну конференцію з висунення кандидатів у депутати та кандидата в мери. Кандидатом на посаду міського голови висунули Миколу Походжя.

Щойно завершилася конференція пористів, розпочалася конференція міської організації Партії Регіонів України. Понад 200 осіб зібралося у філармонії, а в той час вся політична еліта Дрогобича завмерла в очікуванні: висунуть місцеві регіонами кандидатом у мери Олексія Радзівєвського чи ні? Однак напруга не знята. Делегати конференції висунули кандидатом у мери Стебника Миколу Гориславського, а кандидата на посаду міського голови Дрогобича, як наголосив голова міської організації Партії Регіонів України Сергій Гориславський, будуть висувати 1 жовтня. Він також дав зрозуміти, що цим висуванцем буде саме Олексій Радзівєвський.

Християнські демократи висунули кандидатом у мери Миколу Гука. А ось дрогобицькі рухівці на своїй конференції вирішили не висувати кандидата на посаду міського голови, а підтримати єдину кандидатуру від усіх національно-демократичних сил і тим самим вчинили по-християнськи. Завершувалося свято Воздвиження Чесного Хреста...

Іван Швед, газета «Вільне слово»

З електронної пошти

Пане Володя, до нас на електронку прийшов лист (додається). Якщо Ваша ласка, розмістіть його у себе на "Трускавецькому віснику". З повагою Т.Татомир, головний редактор газети «Джерела Трускавця».

«Уся правда про наше місто?»

Не так давно мені вперше потрапила до рук одна трускавецька газета, яка так і називається «Трускавецька газета». Хоча пише, що це № 6 чи 10, але попередні я не бачив, тому й не знаю, про що в них писалося.

Мене особисто обурюють цинізм та нахабство, а також всюдозволеність, які так і проявляються в статтях редактора цієї газети Руслана Солонця. Розпочинає він із того, що скучив за нами, читачами, бо не виходила газета буцімто через суди, по яких їх тягав Лев Грицак. Якщо в попередніх номерах були такі ж статті, як і в цьому номері, то таких журналістів треба в тюрму садити, а не штрафувати, чи що там їм присудив суд за позовом Грицака. Бо Грицака можна не любити, але як мера варто поважати кожному, хто живе в цьому місті.

Невідомо з якої причини цей Солонець раптом обрушується на опонента Грицака Руслана Козира. Ти вже визначся, чоловіче, за кого ти, а не критикуй всіх і все. А то як якийсь підпільний шпигун, Солонець знає про якісь підпільні зустрічі Козира з його московськими хазяями, пише, що той роздає гречку. Але ж не лише один Козир роздає гречку, це роблять і інші кандидати. Звідки відомо про шалені затрати Козира на політичну кампанію, та й брехня, що рейтинг Козира хіба 2%, думаю, що десь 4 – 4,5% цей кандидат має.

Та й діло навіть не в Козирі чи в Грицакові, а в принципі – як газета може дозволяти собі оббрехати людину. На місці цих кандидатів міг бути й інший. Просто та легко образити людину ні за що ні про що, бо так хочуть кілька молодих людей, які доводять потім у суді, що вони не слони.

Я не вмю писати і не хочу цим займатися, але такі газети допікають до живого. Ні з того ні з сього така лавина бруду, нерозуміння суті проблем. Для прикладу, хіба Грицак може самовільно кудись спрямовувати кошти, призначені для підготовки до опалювального сезону? А як тоді казначейство, правоохоронні органи, врешті решт депутати, суд? Чому бреше Руслан Солонець, що в Трускавці нема пам'ятника трускавчанам, які загинули в II світовій війні? Нехай підійде до того меморіалу, про який так пише, що там поховані енкаведисти чи й ніхто не похований і прочитає, що там пише. Або що поганого, що Козир продавав двері на трускавецькому базарі? Чому згадує без їхньої згоди в своїй газеті цей журналіст прізвища вчителя та депутата Ігоря Ластовецького, якому Козир обіцяв посаду директора другої школи, прізвище журналіста Лещишина, звідки така обізнаність? Від Богдановича? А може цей Солонець теж приїхав з Києва не просто так, а як помічник чийогось політтехнолога, наприклад Швеця, Кульчинського чи Процишина, з якими він так дружить? І чи має Трускавець спокійно спостерігати за такими журналістами, яким давно місце в зоні?

Іван Сас, трускавчанин»

Коментар до статті «Елітний англomовний дитячий табір у Трускавці»: «Коли я вперше зустрілася з інформацією про "Magic Castle", було трохи боязко відсилати дитину в Трускавець, адже досвід роботи у них невеликий, колектив молодий і ніяких відгуків про них я не чула. Однак привабливі картинки сайту, впевнені завіряння менеджерів переконали мене, що дитині там буде добре. Насправді, побувавши в "Magic Castle", мій син і нині під враженнями. Там настільки драйвова атмосфера, сучасний підхід до дітей, чудова англійська вожатих, а ще прекрасний клімат Трускавця!!! Наступні канікули ми вже знаємо, куди можна відправляти дитину. І Вам рекомендуємо "Magic Castle".»

Оголошення

Трускавецька міська організація партії «Відродження» повідомляє, що партійна конференція з висунення кандидатів на місцеві вибори відбудеться 1 жовтня о 16.30 в приміщенні санаторію «Карпати».

З 2 жовтня щосуботи та щосереди о 22. 00 год. в ефірі телеканалу «Алсет», що ретранслюється на частоті «Нового каналу», дивіться телепрограму «ТРУСКАВЕЦЬ: ВЛАДА І ЧАС»

«Влада і час» – програма про Трускавець, про людей, про владу в місті. Про те, чим живе курорт вчора, сьогодні і завтра. Формат програми – інтерв'ю.

Незалежне видання «ТРУСКАВЕЦЬКИЙ ВІСНИК». Всі права застережені. Розповсюджується **безкоштовно**.

Засновник, головний редактор та відповідальний за випуск – Володимир **КЛЮЧАК**.

Редакція публікує виключно ті матеріали, які збігаються з точкою зору редакційної команди.

Контакти: E-mail: anda_panda@ukr.net, тел. 097 38 36 112.

Публікація в Інтернеті: повністю - на www.turportal.org.ua/visnyk «Інформаційний портал курорту Трускавець», окремі матеріали на www.protruskavets.org.ua – «Сайт Трускавця про Трускавець».